

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 13Sas/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0925100453
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Berežná
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2026:0925100453.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach, sudkyňou JUDr. Zuzanou Berežnou, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX C., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, ul. 29. augusta 8 - 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 29867-2/2025-BA zo dňa 25. júna 2025, na základe správnej žaloby v sociálnych veciach, takto

rozhodol:

- I. Správna žaloba sa zamietá.
- II. Žalovanému nepriznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Sociálna poisťovňa, pobočka Košice (ďalej aj „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. 7228/2025-KEM-DvN zo dňa 24.04.2025 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) rozhodla, že žalobkyňa, podľa § 104 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa čl. 61 Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej len „základné nariadenie“) nemá nárok na dávku v nezamestnanosti z dôvodu vytvorenia a zachovania centra záujmov počas posledného zamestnania v Českej republike.

2. Proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 29867-2/2025-BA zo dňa 25.06.2025 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) a to tak, že odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu v celom rozsahu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

3. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa bezprostredne pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie nedosiahla dobu poistenia v nezamestnanosti v zmysle platnej slovenskej legislatívy. Z uvedeného dôvodu by bolo možné zohľadniť dobu poistenia v nezamestnanosti dosiahnutú na území Českej republiky do celkovej doby poistenia v nezamestnanosti v súlade s čl. 61 ods. 1 základného nariadenia len v prípade preukázania zachovania pevných väzieb a bydliska na území Slovenskej republiky počas výkonu posledného zamestnania na území Českej republiky. Uviedol, že v konaní o nároku na dávku v nezamestnanosti sa posudzuje zachovanie väzieb žalobkyne na území Slovenskej republiky na základe celkového zhodnotenia všetkých dostupných informácií, t. j. údajov a skutočností známych z rozhodovacieho procesu a údajov osvedčených žalobkyňou.

4. Žalovaný po preskúmaní kritérií v zmysle článku 11 ods. 1 Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 987/2009, ktorým sa ustanovuje postup vykonávania základného nariadenia (ďalej len „vykonávacie nariadenie“) vyhodnotil ako rozhodujúcu pracovnú situáciu žalobkyne v Českej republike, t. j. stálosť. Žalobkyňa sa dlhodobo, teda 9 rokov, orientovala na prácu v zahraničí. Zo spisového materiálu mal žalovaný za preukázané, že žalobkyňa sa počas výkonu zárobkovej činnosti dlhodobo zdržiavala v Českej republike spolu s manželom a maloletými deťmi, bývala tam, vlastnila nehnuteľnosť, trávila tam pracovný čas a mimopracovný čas, platila zákonné odvody a dane na území Českej republiky. Všetky tieto skutočnosti, tak podľa názoru žalovaného, preukazujú vytvorenie centra záujmov žalobkyne počas posledného zamestnania práve na území Českej republiky.

5. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ďalej uviedol, že so zreteľom na všetky dostupné informácie nemožno považovať bydlisko žalobkyne počas jej posledného zamestnania v členskom štáte Európskej únie za zachované na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že žalobkyňa nebola bezprostredne pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie poistená v nezamestnanosti v zmysle slovenských právnych predpisov, nemožno dobu poistenia v nezamestnanosti získanú na území Českej republiky zohľadniť na účely vzniku nároku na dávku v nezamestnanosti v súlade s článkom 61 základného nariadenia. Žalovaný zdôraznil, že možnosť uplatniť si nárok na dávku v nezamestnanosti v štáte inom, ako štáte posledného zamestnania, je len výnimkou zo všeobecného pravidla, ktoré určuje, že nárok na dávku v nezamestnanosti by si mala nezamestnaná osoba prednostne uplatniť v štáte posledného zamestnania, lebo v tomto štáte platila poistné pre prípad nezamestnanosti. Žalovaný taktiež poukázal na to, že v prípade, keď nezamestnaný nevyužije možnosť uplatniť si nárok na dávku v nezamestnanosti v štáte posledného zamestnania a požiadal o dávku v nezamestnanosti v inom členskom štáte, tento členský štát je v zmysle koordinačných predpisov povinný skúmať, či je možné dobu poistenia v nezamestnanosti dosiahnutú v zahraničí zohľadniť v konaní o nároku na dávku v nezamestnanosti. Takúto dobu je možné zohľadniť len podľa čl. 65 základného nariadenia, a teda v prípade zachovania pevných väzieb v členskom štáte, v ktorom si dotknutá osoba uplatňuje nárok na dávku v nezamestnanosti. Dobu poistenia v nezamestnanosti získanú na území iného členského štátu teda nemôže Sociálna poisťovňa zhodnotiť automaticky na účely vzniku nároku na dávku v nezamestnanosti, ale je povinná dôsledne vyhodnotiť všetky relevantné skutočnosti preukázané v konaní o nároku na dávku v nezamestnanosti.

6. Pokiaľ žalobkyňa vo svojom odvolaní poukazovala na vlastníctvo nehnuteľnosti na Slovensku, žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Sžsk/12/2021 zo dňa 21.09.2022, v zmysle ktorého samotná skutočnosť, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti na Slovensku a že po návrate na Slovensko býva v tejto nehnuteľnosti, bez ďalšieho nepreukazuje zachovanie centra záujmov žalobcu na Slovensku počas jeho pobytu v zahraničí.

II.

Správna žaloba a vyjadrenia účastníkov konania

7. V zákonom stanovenej lehote podala žalobkyňa žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktorou sa domáhala zrušenia napadnutého, ako aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci Sociálnej poisťovni, pobočka Košice, na ďalšie konanie.

8. Namietala, že prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán nedostatočne zistili skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdili a skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu.

9. V podanej žalobe žalobkyňa uviedla, že po skončení pracovného pomeru v Českej republike dohodou ku dňu 31.12.2024 bola zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice k 01.01.2025. Podľa českých právnych predpisov bola poistená v nezamestnanosti od 01.01.2018 do 31.12.2024. Žiadosť o dávku v nezamestnanosti bola elektronicky postúpená Sociálnej poisťovni, pobočka Košice, dňa 21.01.2025.

10. Žalobkyňa namietala nesprávne vyhodnotenie doby poistenia v nezamestnanosti a zachovania jej väzieb na Slovensku. Zdôraznila, že od septembra 2023 žije žalobkyňa spolu s maloletými deťmi na území Slovenskej republiky, kde sú v starostlivosti všeobecného lekára a od roku 2024 obe deti navštevujú materské školy na Slovensku. Žalobkyňa má na území Slovenskej republiky rodičov a širšiu rodinu. Od júna 2023 nevládna nehnuteľnosť v Českej republike, ale od júna 2023 vlastní nehnuteľnosť na Slovensku, ktorú od septembra 2023 využíva na bývanie. Keďže už v roku 2023 mala trvalý pobyt a bydlisko na území Slovenskej republiky, je podľa slovenských právnych predpisov daňovým rezidentom od roku 2023 a navyše splnila podmienku 183 dní strávených na území krajiny. Žalobkyňa zároveň poukázala na judikatúru Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej ak osoba žije v štáte bydliska už pred ukončením pracovného pomeru, má tam rodinné a sociálne väzby a po skončení zamestnania sa zaregistruje do evidencie uchádzačov o zamestnanie, o tom sa jej centrum záujmov považuje za prenesené do tohto štátu. V takom prípade má nárok na dávku v nezamestnanosti v štáte bydliska v súlade s článkom 65 ods. 5 písm. a) základného nariadenia.

11. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 03.09.2025 uviedol, že v konaní o nároku žalobkyne na dávku v nezamestnanosti boli zohľadnené všetky skutočnosti relevantné pri posudzovaní jej bydliska a zachovania centra jej záujmov počas výkonu zárobkovej činnosti v zahraničí, ktoré boli zistené z predložených dokumentov a ktoré boli následne vyhodnotené komplexne vo vzájomnej súvislosti. Vykonanie žiadnych ďalších dôkazov nie je spôsobilé priniesť iné závery ako tie, ktoré vyplynuli už zo zisteného skutkového stavu veci.

12. Žalovaný zachovanie väzieb žalobkyne na území Slovenskej republiky posúdil na základe celkového zhodnotenia všetkých dostupných informácií. V konaní o dávke v nezamestnanosti žalovaný vychádzal z objektívnych skutočností vyplývajúcich z formulára SED U002, elektronicky doručeného do informačného systému Sociálnej poisťovne dňa 28.03.2025, z údajov uvedených žalobkyňou v žiadosti o dávku v nezamestnanosti a vo Vyhlásení žiadateľa na účely posúdenia zachovania centra záujmov.

13. Žalobkyňou akcentované väzby k Slovenskej republike nedosahujú takú intenzitu, ktorá by prelamovala jej dlhodobu stabilizovanú pracovnú i rodinnú situáciu v Českej republike a zásadu lex loci laboris. Najvyšší správny súd SR viackrát judikoval (napr. rozsudok sp. zn. 7Ss5/123/2022 zo dňa 16.08.2023), že osoba má v zásade bydlisko v tom štáte, kde má stabilné zamestnanie. Žalovaný nespochybnil zámer žalobkyne teraz a v budúcnosti spojiť svoj osobný a pracovný život so Slovenskom, v rámci posudzovaného obdobia počas trvania poslednej zárobkovej činnosti však identifikoval životnú situáciu žalobkyne v Českej republike ako rozhodujúcu pre určenie jej štátu bydliska, teda aj štátu, ktorého právnym predpisom žalobkyňa podliehala a kde si mala uplatniť nárok na dávku v nezamestnanosti. Bydlisko osoby sa hodnotí počas vykonávania poslednej zárobkovej činnosti v inom štáte aplikujúcom v oblasti sociálneho zabezpečenia koordinačné nariadenia Európskej únie.

14. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrila replikou dňa 18.09.2025, v ktorej zotrvala na svojej žalobnej argumentácii. Uviedla, že nemala možnosť požiadať o dávku v nezamestnanosti v Českej republike, nakoľko už na jej území nemala trvalé bydlisko, poukázala na zásadu voľného pohybu pracovníkov medzi členskými štátmi EÚ. Zdôraznila, že od septembra 2023 žije na Slovensku, kde vlastní nehnuteľnosť, v ktorej býva s maloletými deťmi. Nemôže niesť zodpovednosť za spravodlivé rozdelenie sociálnych dávok iba preto, že pracovala v inom členskom štáte ako v tom, kde žiada o priznanie dávky. Postupovala v súlade s legislatívou EÚ a žiada priznanie dávky, na ktorú má nárok vyplývajúci z európskych predpisov, ktorými je SR viazaná a navyše majú aplikačnú prednosť pred vnútroštátnymi predpismi. Sociálny systém sa nezakladá na elementárnej spravodlivosti, ale na zásade solidarity.

15. Replika žalobkyne bola zaslaná žalovanému na vyjadrenie dňa 24.09.2025, pričom žalovaný ďalšie vyjadrenie nepodal.

III.

Relevantná právna úprava a posúdenie veci súdom

16. Podľa § 104 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na dávku v nezamestnanosti, ak v posledných štyroch rokoch pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie bol poistený v nezamestnanosti najmenej dva roky.

17. Podľa čl. 61 ods. 1 základného nariadenia, príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy podmieňujú nadobudnutie, zachovanie, znovunadobudnutie alebo trvanie nároku na dávky dosiahnutím dôb poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, v potrebnom rozsahu zohľadní doby poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti dosiahnuté podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek členského štátu, ako keby boli dosiahnuté podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje. Ak však uplatniteľné právne predpisy podmieňujú nárok na dávky dosiahnutím dôb poistenia, vtedy doby zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti dosiahnuté podľa právnych predpisov iného členského štátu sa nezohľadnia, iba ak by sa takéto doby považovali za doby poistenia a boli dosiahnuté v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi.

18. Podľa článku 61 ods. 2 základného nariadenia, s výnimkou prípadov uvedených v článku 65 ods. 5 písm. a) sa uplatňovanie odseku 1 tohto článku podmieňuje tým, že daná osoba bezprostredne ukončila v súlade s právnymi predpismi, podľa ktorých sa uplatňuje nárok na dávky: - doby poistenia, ak tieto právne predpisy vyžadujú doby poistenia, - doby zamestnania, ak tieto právne predpisy vyžadujú doby zamestnania, alebo - doby samostatnej zárobkovej činnosti, ak tieto právne predpisy vyžadujú doby samostatnej zárobkovej činnosti.

19. Podľa článku 65 ods. 2 základného nariadenia, úplne nezamestnaná osoba, ktorá počas svojej poslednej činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, mala bydlisko v členskom štáte inom, ako je príslušný štát a ktorá má naďalej bydliska v tomto štáte, alebo sa vráti do tohto štátu, má byť k dispozícii službám zamestnanosti v členskom štáte bydliska. Bez toho, aby bol dotknutý článok 64, úplne nezamestnaná osoba môže ako doplňujúci krok prihlásiť sa u služieb zamestnanosti členského štátu, v ktorom vykonávala svoju poslednú činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba.

20. Podľa článku 65 ods. 5 písm. a) základného nariadenia, nezamestnaná osoba uvedená v prvej a druhej vete odseku 2 poberá dávky v súlade s právnymi predpismi členského štátu bydliska, ako keby sa na ňu vzťahovali tieto právne predpisy počas jej poslednej činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba. Tieto dávky poskytuje inštitúcia miesta bydliska.

21. Podľa článku 1 písm. i) bod 2 základného nariadenia, ak právne predpisy členského štátu, ktoré sú uplatniteľné podľa pododseku 1, nerozlišujú medzi rodinnými príslušníkmi a inými osobami, na ktoré sú uplatniteľné, manžel/manželka, nepnoleté deti a nezaopatrené deti, ktoré dosiahli vek plnoletosti, sa považujú za rodinných príslušníkov.

22. Podľa článku 1 písm. j) a k) základného nariadenia na účely tohto nariadenia: j/ „bydlisko“ znamená miesto, kde osoba zvyčajne býva; k/ „pobyť“ znamená prechodné bydlisko.

23. Podľa článku 11 ods. 1 vykonávacieho nariadenia, ak je rozdiel v stanoviskách inštitúcií dvoch alebo viacerých členských štátov o určení bydliska osoby, na ktorú sa uplatňuje základné nariadenie, tieto inštitúcie po vzájomnej dohode určia centrum záujmov dotknutej osoby na základe celkového posúdenia všetkých dostupných informácií súvisiacich s príslušnými skutočnosťami, ktoré môžu obsahovať: a) dĺžku a trvalosť prítomnosti na území dotknutých členských štátov; b) situáciu dotknutej osoby vrátane: i) povahy a osobitných vlastností každej vykonávanej činnosti, predovšetkým miesta, kde sa takáto činnosť zvyčajne vykonáva, trvalosti tejto činnosti a dĺžky trvania každej pracovnej zmluvy; ii) jej rodinného stavu a rodinných väzieb; iii) vykonávania akejkoľvek nezárobkovej činnosti; iv) v prípade študentov zdroja ich príjmov; v) jej bytovej situácie, najmä toho, či je táto situácia stabilná; vi) členského štátu, ktorý sa považuje za miesto bydliska osoby na daňové účely.

24. Podľa článku 11 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, ak posúdenie rôznych kritérií, ktoré vychádzajú z príslušných skutočností, ako sa uvádzajú v odseku 1, nevedie k dohode medzi dotknutými inštitúciami, na určenie skutočného miesta bydliska osoby sa za rozhodujúci považuje úmysel tejto osoby, tak ako vyplýva z uvedených skutočností a okolností, najmä dôvody, ktoré ju viedli k presťahovaniu.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

25. Správny súd je povinný postupovať v súlade s procesnými pravidlami, ktoré nastolil zákonodarca v prvej a tretej hlave tretej časti SSP, a to súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu vykonať v súlade s právnou úpravou ustanovenou v zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v spojení so základným a vykonávacím nariadením.

26. Konajúci súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup, ktorý mu predchádzal (vrátane prvostupňového) nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobu v sociálnych veciach fyzickej osoby, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d) SSP.

27. V úvode právneho posúdenia správny súd poukazuje na to, že podľa základného pravidla obsiahnutého v článku 61 ods. 1 a 2 Základného nariadenia sa doby poistenia v nezamestnanosti dosiahnuté podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek členského štátu zohľadnia ako keby boli dosiahnuté podľa slovenských právnych predpisov v prípade, že daná osoba bezprostredne pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie ukončila doby poistenia dosiahnuté podľa slovenských právnych predpisov. Z dôvodu, že žalobkyňa takto doby poistenia podľa slovenských právnych predpisov bezprostredne pred jej zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie nedosiahla, bolo potrebné posúdiť, či sa doby poistenia získané v Českej republike môžu zohľadniť podľa článku 65 ods. 5 písm. a) Základného nariadenia, ktoré predstavuje výnimku z uvedeného základného pravidla, a podľa ktorého by žalobkyňa poberala dávky v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky, ako keby sa na ňu tieto predpisy vzťahovali počas je poslednej činnosti zamestnanca, a to v prípade, ak si na území Slovenskej republiky zachovala bydlisko. Pod pojmom „bydlisko“ v zmysle únievom sa nechápe trvalý alebo prechodný pobyt podľa vnútroštátnych predpisov Slovenskej republiky. Podľa článku 1 písm. j) Základného nariadenia pojem „bydlisko“ v zmysle tohto nariadenia znamená zvyčajné bydlisko, t. j. miesto, kde majú dotknuté osoby zvyčajné bydlisko a na účely tohto nariadenia chápané ako „centrum záujmov“ v zmysle článku 1 písm. j) v spojení s článkom 11 ods. 1 Vykonávacieho nariadenia. „Bydlisko“ predstavuje v tomto zmysle autonómny pojem vlastný právu Únie (pozri rozsudok C-90/97 Swaddling, body 28 a 29). Kritériami na určenie centra záujmov sú najmä: dĺžka obdobia zdržiavania sa na území daného štátu, dĺžka a stabilita výkonu zárobkovej činnosti, dĺžka trvania pracovnej zmluvy, rodinný stav a rodinné väzby, bytová situácia a stabilita tejto situácie a miesto, kde dochádza k zdaňovaniu príjmov.

28. Podľa rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Ssk/107/2023 zo dňa 26.06.2024 sp. zn. 7Ssk/107/2023, doba poistenia v nezamestnanosti dosiahnutá na území iného členského štátu EÚ/EHP môže byť zohľadnená na účely nároku na dávku v nezamestnanosti v prípade, ak bezprostredne pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie ukončila dotknutá osoba doby poistenia v nezamestnanosti dosiahnuté na Slovensku. Iba vo výnimočných prípadoch je možné zohľadniť dobu poistenia dosiahnutú na území iného členského štátu, pokiaľ je dosiahnutá ako posledná. Touto výnimkou zo základnej zásady je situácia, ak si žiadateľ zachová počas výkonu zárobkovej činnosti na území iného členského štátu Európskej únie centrum záujmov a bydlisko na území Slovenskej republiky.

29. Z dôvodu, že žalobkyňa takto doby poistenia podľa slovenských právnych predpisov bezprostredne pred jej zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie nedosiahla, bolo potrebné posúdiť, či sa doby poistenia získané v Českej republike môžu zohľadniť podľa čl. 65 ods. 5 písm. a) základného nariadenia, ktorý predstavuje výnimku z uvedeného základného pravidla, a podľa ktorého by žalobkyňa poberala dávky v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky, ako keby sa na ňu tieto predpisy vzťahovali počas jej poslednej činnosti zamestnanca, a to v prípade, ak si na území Slovenskej republiky zachovala bydlisko.

30. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že v posledných štyroch rokoch pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie, t. j. v období od 01.01.2021 do 31.12.2024 na území Slovenskej republiky preukázala žalobkyňa 0 dní poistenia v nezamestnanosti. Do iného členského štátu odišla žalobkyňa v septembri 2014. Na území iného členského štátu preukázala žalobkyňa dobu poistenia v nezamestnanosti od 01.01.2018 do 31.12.2024. Celková dĺžka pobytu na území Českej republiky bola

deväť rokov, žalobkyňa mala stabilné zamestnanie, spolu s ňou sa na území Českej republiky zdržiaval jej manžel a maloleté deti, na území Českej republiky mala povolený trvalý pobyt od 07.10.2019. Manžel žalobkyne má živnostenské oprávnenie v Českej republike nepretržite od roku 2017. Počas tohto obdobia žalobkyňa bývala, vlastnila nehnuteľnosť, trávila pracovný a mimopracovný čas a platila zákonné odvody a dane v Českej republike. Návraty na Slovensko raz za tri mesiace (nepreukázané) a vlastníctvo nehnuteľnosti od roku 2023 nie sú v porovnaní s celkovou dĺžkou pobytu s blízkymi osobami, stabilitou zamestnania v Českej republike prevažujúcimi skutočnosťami pri posudzovaní centra záujmov. Po presťahovaní na Slovensko v roku 2023 plynula žalobkyňi rodičovská dovolenka do augusta 2024, potom mala neplatené voľno do 31.12.2024, kedy jej skončil pracovný pomer.

31. Vzhľadom na tieto v správnom konaní preukázané skutočnosti, správny súd podporuje záver správnych orgánov, že centrum záujmov žalobkyne sa v čase podania žiadosti o dávku v nezamestnanosti nachádzalo práve v Českej republike. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa sa spolu s manželom v roku 2023 stali vlastníčkmi bytu na Slovensku, ešte nepostačuje na prijatie záveru o tom, že centrum záujmov zostalo žalobkyňi zachované na Slovensku, pričom je nutné zdôrazniť, že žalobkyňa z územia Slovenskej republiky odišla v roku 2014 a vrátila sa v roku 2023. Za tohto stavu by potom na prijatie záveru o zachovaní centra záujmov žalobkyne vo vzťahu k Slovenskej republike museli pristúpiť ďalšie zásadné skutočnosti podporujúce tvrdenia žalobkyne. Za podstatnú správny súd v predmetnej veci vyhodnotil tú skutočnosť, že žalobkyňa sa počas celej rozhodnej doby zdržiavala so svojim manželom a deťmi, ktorých možno považovať za najbližších príbuzných žalobkyne, v inom členskom štáte - v Českej republike, a teda najbližšie rodinné väzby možno považovať za udržané na území Českej republiky. Tieto závery nie sú spôsobilé zvrátiť ani ďalšie (sprievodné) skutočnosti v podobe presťahovania sa Slovensko v roku 2023, čo nesvedčí o zachovaní centra záujmov, ale o prenesení centra záujmov žalobkyne späť na Slovensko.

32. Správny súd dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného (v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím) vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené, stotožňuje sa so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými v predchádzajúcich konaniach o tom, že žalobkyňa nespĺňa zákonné podmienky pre vznik nároku na dávku v nezamestnanosti.

33. Ako správne žalovaný uviedol, z článkov 61 a 65 ods. 5 Základného nariadenia vyplýva základná zásada, ktorou sa treba viesť pri zohľadňovaní dôb poistenia v nezamestnanosti dosiahnutých na území iného členského štátu Európskej únie, a to, že doba poistenia v nezamestnanosti dosiahnutá na území iného členského štátu Európskej únie môže byť zohľadnená na účely nároku na dávku v nezamestnanosti jedine v prípade, ak bezprostredne pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie ukončila dotknutá osoba doby poistenia v nezamestnanosti dosiahnuté na Slovensku. Iba vo výnimočných prípadoch je možné zohľadniť dobu poistenia dosiahnutú na území iného členského štátu Európskej únie pokiaľ je dosiahnutá ako posledná. Touto výnimkou zo základnej zásady je situácia, ak si žiadateľ zachová počas výkonu zárobkovej činnosti na území iného členského štátu Európskej únie centrum záujmov a bydlisko na území Slovenskej republiky. Otázka bydliska je teda v prípadoch, keď žiadateľ o dávku v nezamestnanosti bezprostredne pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie nedosiahol dobu poistenia v nezamestnanosti v zmysle platnej slovenskej legislatívy zásadná.

34. V predmetnej veci bolo zo strany správnych orgánov riadne a dostatočne preukázané, že počas výkonu zamestnania v Českej republike si žalobkyňa bydlisko na Slovensku nezachovala. Na tom nič nemení ani fakt, že nehnuteľnosť v Českej republike v júni 2023 žalobkyňa spolu s manželom predala, nakoľko rozhodným obdobím na účely posúdenia nároku na dávku v nezamestnanosti bolo obdobie posledných štyroch rokov pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie, t. j. od 01.01.2021 do 31.12.2024, pričom obdobie od návratu na územie Slovenskej republiky nepredstavuje tak zásadnú skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá bez ďalšieho prívodiť zmenu centra záujmov žalobkyne.

V.
Záver

35. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, po zhodnotení, že rozhodnutia správnych orgánov a tiež ich postupy zodpovedali obsahu spisovej dokumentácie zhrnutej v administratívnom spise, a boli v súlade s vyššie označenými zákonnými ustanoveniami zákona o sociálnom poistení ako i ustanovení citovaných európskych nariadení, správny súd dospel k záveru, že preskúmanými rozhodnutiami nedošlo k porušeniu zákona ani chránených záujmov žalobkyne, a preto podľa § 190 SSP správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

36. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, pretože žalobkyňa nemala v konaní ani len čiastočný úspech a v konaní úspešnému žalovanému nevznikli žiadne odôvodnené trovy, ktoré by bolo možné od žalobkyne spravodlivo požadovať, správny súd mu preto právo na ich náhradu voči žalobkyni nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosť neplatia, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.